

BUTLLETÍ CEC-MASVIDAL

idioma: català

maig - juny 2018

núm. 20/ 062018

Notícies

SETEC-Masvidal: Des del nostre Seminari Teològic hem llançat el 'Curs de voluntariat' a través de la nostra plataforma online, que aporta la formació que cal per als usuaris de la xarxa missionera Net.Masvidal, i que també està disponible per a tothom qui vulgui tenir formació en aquesta àrea: (<http://www.setecmasvidal.org/voluntariado.html>)

ACEMU 2018: Entre els dies 4 i 6 de maig es va celebrar a Saragossa la 'Trobada Nacional d'Ecumenisme' promoguda per les Missioneres de la Unitat (<http://centroecumenico.org>) de Madrid, on el nostre missioner va participar, entre una gran diversitat de denominacions i procedències.

Nou ministeri: Hem iniciat a la població de Sabiñánigo (Osca) un centre d'atenció social, pastoral i missionera, amb la presència d'un local on s'atén diàriament gent amb dificultats econòmiques, oferint reforç escolar, ajut als immigrants, àpats calents, recollida i distribució d'aliments i roba... També permet programar visites a malalts i gent gran, tenir un lloc de trobada per conversar amb un cafè o fer un temps de pregària. ([breu entrevista de ràdio](#))

El Cenacle: Ja pots reservar la teva subscripció al devocionari més internacional i impactant del món -en paper o digital-, ara en català. El primer número sortirà el gener del 2019: (<http://elcenacle.org>)

Amb motiu de l'obertura del centre d'atenció a Sabiñánigo

Iniciem una campanya de recaptació de fons per poder abastir el centre de recursos que es destinen a l'atenció social, principalment cistelles setmanals de la compra (aliments).

Triodos Bank NV S.E.

Titular: Comunitat Ecumènica Cristiana Jaume Masvidal

IBAN: ES63 1491 0001 21 3000089467

(clica sobre el logo)

LING-LING!

Potser algun lector d'aquestes línies -si més no els més grans- en veure l'encapçalament d'aquest escrit hauran recordat una publicació missional editada al nostre país a mitjans segle passat amb aquest mateix títol.

La revista "Ling-ling!", que volia imitar amb el seu títol el so de la campana, era una publicació "infantil il·lustrada para niños", humil però digna, fundada pel missioner franciscà Andreu Berenguera, ordenat de capellà a la Xina on va romandre uns quinze anys i fundador de les Auxiliars Femenines de les Missions Franciscanes. La finalitat d'aquesta revista era doble: desvetllar l'interès per les missions entre els infants i recollir fons per a la seva obra.

Malgrat els anys transcorreguts recordo prou bé la publicació -en la qual vaig col·laborar de nen amb alguns dibuixos- i la capçalera de la revista : una campana que, estirada per cinc marrecs de totes les races, un "xinès", un "negre", un "indiet"... anunciava amb el seu ling, ling! l'alegria de dur l'Evangelí a tots els racons de la terra.

Si avui parlo d'aquesta revista no és pas, però, per cap mena d'enyorança del temps passat sinó per palesar la importància que la missió ha tingut i té -o hauria de tenir- entre nosaltres.

La Missió és una marca constitucional del cristianisme. La nostra religió és -fonamentalment- missionera ja que l'obligació de difondre l'Evangelí la trobem a la base de la nostra fe: "Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat" tal com llegim en Mateu 28, 19-20.

Potser caldria afegir aquí que el Protestantisme -per motivacions històriques i teològiques- no va mostrar-se gaire interessat, en els seus orígens, per la tasca missional tot i que això canvià, radicalment, amb el "Despertar" del segle XVIII i la creació de les diferents Societats misioneres que tant han ajudat a difondre l'Evangelí arreu del món.

Avui, però, un cop superades les controvèrsies doctrinals, les missions han de vetllar per un ecumenisme sincer allunyat de les nostres divisions eclesials -força incomprensibles en "terres de missió"- i del nostre eurocentrisme que, per les seves relacions amb el colonialisme, ha danyat el missatge evangèlic.

El món de les missions ha canviat molt en relativament poc temps i la problemàtica que apareixia a les pàgines del "Ling-ling!" de la meva infantesa difícilment la podem comparar amb els problemes d'avui en dia: medi ambient, terrorisme, migracions, problemes bioètics, globalització, evolució dels costums, sida, materialisme salvatge, perill de l'islamisme... sense oblidar els problemes de sempre: pobresa, violència, injustícia i tants d'altres.

El nostre món és cada cop més complex, més difícil, i per això mateix necessita la implicació de tots nosaltres: missió als països llunyans... i missió a casa nostra.

Avui ens cal una missió oberta i acollidora i tal com escriu el teòleg suís Klauspeter Blaser "hem de tenir present que la missió ens recorda que la història és el teatre del combat entre el regne de Déu i el regne del Mal; no el combat de les religions entre elles".

Certament el sentit de les missions ha canviat molt des dels anys de santa innocència que llegíem el "Ling-ling!" amb les seves historietes de "negritos" i "chinitos" però, malgrat el caràcter un xic "naïf" de la revista, la campana de la seva capçalera continua cridant-nos a la missió avui amb el mateix entusiasme que ho feia als anys de la meva minyonia.

Josep Lluís Paül,
Església Evangèlica (EEC)
Lleida (Catalunya)